

את הקדוש ברוך הוא פעמים
בכל יום, ואשרי הוא מי שהוא
באמנה אתו בגלות, שלא פוחד
מעליונים ותחתונים, שבגולה
נאמר לאדם וינחחו כגן עדן
לעבדה ולשמרה, לעבדה
במצוות עשה, ולשמרה במצוות
לא תעשה, משום שהיא חמשים
ושלשה סדרים של התורה, והיא
העדן של התורה. מה זה התורה?
העמוד האמצעי, היא הגן שלו,
ועדן שלו.

רבי רבי, קום סובב את הקלע
הזה, והקף וסובב אותו בשפה
שלך, עם האבן הזו שפלולה
(מקל ומעטר) מפל אבני הבנין של
התורה, (והתפלה) היא אבן יקרה
מכללת ומעטרת באות ברית,
ובאות שבת, ובאות ימים טובים,
ובאות תפלין, והחוט שלה ברוך
באצבע, וזו פריכת הרצועה של
תפלה של יד, שבה היו
הראשונים פורכים את שמע עם
ואהבת באהבה של אהבה,
שהינו ואהבת את יהו"ה
אלהיך, כדי שתהיה אהובה על
בעלה, ולא מפסיקים, ואחר שבא
יעקב, שהוא כולל שלשת
האבות, התיר אותה הפריכה
שלה, ואמר ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד.

משום שהיא רוצה להיות היא
סגלת מלכים, באותו זמן נאמר
שופ"ר הול"ף סגולת"א, ואזל"א
לשרות כתר על ישראל, שהוא
העמוד האמצעי, שהוא ספר
תורה הכולל חמשה חמשי תורה,
ונצשית כתר על ראשו בכל אות
ואות שלו מאלו האותיות
הידועות של ספר תורה, כמו זה:
ש ע ט נ ז ג ז ג, כל התגים הם
אחת ועשרים, כנגד עשרים

ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא, ובה מיחדין
ישראל לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל
יומא, וזכאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו
בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותפאין, דבגינה
אתמר לאדם (בראשית ב טו) וינחחו כגן עדן
לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה,
ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי
ג"ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא
דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא,
איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

רבי רבי קום אסחר להאי קירטא, ואקף
ואסחר לה בשפה דילך, בהאי אבנא
דאיהי פלילא (נ"א מוכלל ומעוטר) מפל אבנין
דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן
יקרה (דף טב ע"ב) מוכללת ומעוטרת באות
ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין,
ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא,
ודא פריכו דרצועה דתפלה דיד, דבה הו
קדמאין פורכין את שמע עם ואהבת ברחימו
דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו"ה אלהיך,
בגין דתהא רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין,
ולכתר דאתא יעקב דאיהו פליל תלת אבהן,
התיר ההוא פריכו דילה, ואמר ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למהוי איהי סגולת מלכים,
בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ף
סגולת"א, ואזל"א לשריא פתרא על ישראל
דאיהו עמודא דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה
פליל חמשה חמשי תורה, ואתעבידת תגא
על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתון
ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג
ז, פלהו זיינין אינון חד ועשרין, לקבל חד
ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, ולקבלייהו חד ועשרין אזכרות דתפלין

ואחת אזכרות של תפלין של ראש, וינגדן עשרים ואחת אזכרות של תפלין של יד, שפלן עולות ארבעים ושנים, כנגד השם של מ"ב, כתר היא י' על ראש הז', הגוף שלו ו', וספר תורה העמוד האמצעי, כולל שש ספירות מחסד עד יסוד, מלכות ש' זעירה, בזה נעשית שביעי יום שבת, והיא אות תפלין, אות שבת, אות ברית, והוא כתר כהנה וכתר מלכות. מצד הימין שנתנה תורה נקראת כתר תורה, וימין הוא הפה, מצדו הוא כתר כהנה, והעמוד האמצעי הוא מלך, ומצד הגבורה בית דין הגדול, יוצאת משם אש ושוּרפת אותו, וכשהפך יוצא בשלום מן ההיכל, באותו זמן יתעוררו הלויים בנגון.

ועוד, יש תקון חמישי בתפלה, התפלה היא כקרפון, כמו שבארנוהו הראשונים, תפלות כנגד תמידים תקנום. בא וראה, הקרפנות הם מארבעה מינים, שהם כנגד ארנה שור נשר אדם, שהם מצירים בפסא. יש קרפון שהיו מקריבים ישראל, והפכה היה מקריב את הקרפון שלהם. הקרפון הראשון - הקרפון שהיה מקריב לימין, זו תפלת השחרית, ואם היו זוכים, היה יורד דיוקן של ארנה והיה מקבל את הקרפון, וזה מיכאל שדרגתו חסד, הוא היה מקבל תפלת שחרית, ואם לא זכו, מה כתוב בקרפון? לכלב תשליכון אותו, שחושב אותו כטרפה, וכשביל זה היה יורד דמות כלב לקבל אותו דורון והקרפון, וזהו הכלב שאמר דוד, עליו השלום, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה שהם כלבים, ואומרים הב הב, משום שהם מצד

דיד, דסלקין פלהו ארבעין ותריין, לקבל שמה דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה עמודא דאמצעייתא כליל שית ספירן מחסד עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו כתר כהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתייהיבת אורייתא אתקריאת כתר תורה וימינא איהו כהנא, מסטריה איהו כתר כהונה, ועמודא דאמצעייתא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד כהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערוון לויים בנגונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשאה בצלותא, צלותא איהי כקרפנא, כמה דאוקמוהו קדמאין תפלות כנגד תמידין תקנום, תא חזי קרפנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל ארנה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסניא, אית קרפנא דהוּו מקרבין ישראל, וכהנא הוה קריב קרפנא דלהון.

קרפנא קדמאה, קרפנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הוּו זכין הוה נחית דיוקנא דארני"ה והוה מקבל קרפנא, ודא מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרפנא (שמות כב ל) לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרפנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים צועקים במשמרת השניה של הלילה, הם צוחים ונובחים